

Pondelok 22. januára 2018

Piesne: ES č. 483, 422

Text: Iz 19, 19 – 25

„19V ten deň Hospodin mocností bude mať oltár v Egypte a na jeho hranici posvätný stĺp bude patriť Hospodinovi. 20Ten bude znamením a svedkom pre Hospodina mocností v Egypte. Keď budú volať o pomoc pred svojimi utláčateľmi, pošle im záchrancu, aby bojoval a vyslobodil ich. 21A Hospodin sa dá poznať Egyptu; Egypťania budú poznať Hospodina v ten deň, budú Ho uctievať a zábitnými a pokrmovými obeťami Mu budú dávať sľuby a plniť ich. 22Hospodin bude biť Egypt, biť, ale uzdraví ho, takže sa obrátia k Hospodinovi; dá sa im uprosiť a uzdraví ich. 23V ten deň povedie hradská z Egypta do Asýrie; Asýria príde do Egypta a Egypt do Asýrie; Egypt bude konať bohoslužbu s Asýriou. 24V ten deň Izrael ako tretí s Egyptom a Asýriou bude uprostred zeme požehnaním, 25ktorým ich urobil Hospodin mocností slovami: Požehnaný buď Egypt, môj ľud, i Asýria, dielo mojich rúk, a Izrael, moje dedičné vlastníctvo.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Spomínate si ešte na niekoľkohodinové čakanie na hraniciach? Keď sme chodili do Poľska či Maďarska, stáli v dlhých kolónach na hraniciach a čakali na vstup do inej krajiny? V tom je veľká výhoda Schengenu, že ani nevieme, kedy sa ocitneme v inej krajine, v zahraničí. Lenže stále sú krajiny, kde nás zdržia na hraniciach či letiskách pri colných kontrolách. Vtedy zneistíme. Čo ak niečo nebude v poriadku? Čo ak nedostaneme vstupné víza a budeme musieť ísť späť? Hranice, a to rôzne, nás robia neistými. Vzbudzujú v nás obavy. Čo ak? Text z Božieho slova určený na dnešný deň hovorí o prekonávaní akýchkoľvek hraníc. Akýchkoľvek obmedzení. Božie slovo z knihy proroka Izaiáša hovorí o neobmedzenej Božej moci. „... Hospodin mocností bude mať oltár v Egypte a na jeho hranici posvätný stĺp bude patriť Hospodinovi.“ Tam, kde by si to možno nikto a nikdy nepredstavoval, zavládne Božia moc a Božia vláda. Egypt a Asýria sa obrátia k Hospodinovi a Boh dokáže svoju moc. Hospodina budú uctievať a chváliť tí, od ktorých sa to nikdy neočakávalo. Čo nám to pripomína? Veľakrát ľudské slobodné rozhodnutie odvrátiť sa od Pána Boha a žiť si vlastný život nezávisle od Boha. Pripomína nám to rozhodnutie prvých ľudí. Rozhodnutie mnohých i dnes, ktorí Pána Boha vytlačujú na okraj svojho života, na okraj života v spoločnosti. Keď sa rozhodujeme podľa vlastného rozumu, slobodne a nezávisle, nehľadajúc v Božom slove Božiu vôľu. Pán Boh má však zvrchovanú moc nad každým a všetkým v tomto svete. On privedie k uctievaniu každého človeka. Preto je veľmi dôležité pre nás, ktorí v Neho veríme,

slúžiť Mu, konať misiu v mene Ježiša Krista. Ved' to je aj príkaz, ktorý nám Pán Ježiš zanechal. Svojej cirkvi. Ísť a volať k obráteniu, nasledovaniu, uctievaniu každého človeka z ktoréhokoľvek národa. Bez obmedzení, bez hraníc, bez výhovoriek. Ježiš Kristus nám dal víza do služby, ku ktorej nás povolal v rodinách, cirkvi, spoločnosti. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otče, ďakujeme Ti za všetko, čo každý deň konáš v našom živote. Že dokazuješ svoju moc pri nás. V našom živote, pri našej službe, pri nasledovaní Teba. Prosíme v moci Ducha Svätého, uč nás odvahe svedčiť o Tebe. Bezhranične, bez akýchkoľvek obáv. Tam, kde žijeme. V rodinách, vo vzťahoch, ktoré tvoríme, v cirkvi, v spoločnosti. Daj nám silu a odvalu k Tebe sa priznávať všade a každý deň, aby sme spoločne mohli naplňať Tvoj misijný príkaz. Amen.

Mgr. Martin Škarupa, zborový farár v CZ ECAV Hanušovce nad Topľou